

14.594.

НС-23-488/05.07.21,

До
Административен съд – София град
(АССГ)

Чрез
Централната избирателна комисия
(ЦИК)

ЖАЛБА

от
А. Ва Ке
с адрес за съобщения:
Български хелзинкски комитет
ул. „Върбица“ № 7
1504 София
ел. адрес: @

Срещу:
т. II. 4 от Решение № 350-НС на ЦИК от
30.06.2021 г.

Основание: чл. 57, ал. 1, т.1 и 2 вр. чл.
58, ал. 4 от Изборния кодекс

Уважаема/и госпожо/господин Съдия,

Моля да отмените т. II, 4 от атакуваното Решение на ЦИК от 30 юни 2021 г. в частта, в която се предвижда, че секции с подвижни избирателни кутии се образуват, ако има подадени най-малко 10 заявления от избиратели, поставени под задължителна изолация/карантина. Аргументите ми за това са следните:

Изискването за минимален брой заявители, които да са поставени под задължителна карантина/ изолация противоречи на Конституцията на Република България. Съгласно чл. 42, ал. 1 от Конституцията само поставените под запрещение граждани и изтърпяващите наказание лишаване от свобода нямат активно избирателно

право. Не е предвидена процедура за създаване на други ограничения чрез закон, а още по-малко чрез подзаконов акт, каквото е Решението на ЦИК.

ЦИК осъществява методическо ръководство върху дейността на изборителните комисии и упражнява контрол по прилагането на Изборния кодекс, но не може да „дописва“ кодекса, нито Конституцията. Макар подобно изискване да е съществувало и в миналото по отношение на арестанти или на лица с трайни увреждания, включително на последните парламентарни избори по отношение на лица, поставени под задължителна изолация или карантина, то остава противоконституционно.

На последните парламентарни избори, проведени на 4 април 2021 г. – първите в условията на извънредна епидемична обстановка – най-голям дял граждани, които са били под задължителна изолация или карантина, които не са могли да гласуват, са именно тези, които са заявили намерение да гласуват чрез подвижна изборителна кутия, но заявителите са били под 10 за съответния район.

Тези данни стават ясни от проучване, проведено от Български хелзинкски комитет през април 2021 г., чрез запитвания по реда на Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) до всички общини в страната. От подадени общо 268 заявления отговори са получени от 251 общини. В 71 общини е имало подадени заявления от изолирани/карантинирани лица, но тяхната бройка е била по-малко от 10 за съответната община и поради това не е била разкрита секция с подвижна изборителна кутия. По този начин не са могли да гласуват **309 души**. Гражданите, които не са могли да гласуват поради други причини – които произтичат от закона, а не от решения на ЦИК – са общо 362. Така събраните данни показват, че най-голям е дялът на хората, които не са отговаряли на условието, поставено от ЦИК за най-малко 10 броя заявления за гласуване чрез подвижна изборителна кутия. Към настоящата жалба прилагам анализа на информацията от проучването, като при необходимост съм готова да предоставя всички получени отговори на заявления за достъп до обществена информация в подходящ срок.

Наред с горното смятам, че ЦИК няма правомощие да определя допълнителни ограничения за гласуване, а само да организира и контролира провеждането на изборите в приложение на Изборния кодекс, съгласно чл. 57 от същия. Затова атакуваният текст е издаден без валидно правно основание от орган, който не е компетентен за това и поради това е нищожен.

Недопустимо е да се допуска упражняването по същество на законотворчески правомощия от ЦИК, която е административен орган и работи в изпълнение на закона и в неговите предели. Това е особено вярно в условията на модерното общество, което предлага различни методи за разрешаване на въпроси като този как могат да гласуват лица под задължителна изолация или карантина, без да застрашават чуждото здраве. Когато законодателят не е съумял да предложи адекватни на XXI век разрешения на този проблем, като например гласуване по пощата или други форми на дистанционно гласуване, ЦИК би следвало да организира гласуване чрез подвижна изборителна кутия за всички граждани, които към датата на изборите са поставени под задължителна

карантина/ изоляция. Обратното би означавало да се признаят по-високи правомощия на административния орган, което противоречи на принципите на правовата държава и разделението на властите.

Решението, освен друго, не е съобразено с целите на закона, който е приет с цел осъществяване на всеобщото изборително право, прогласено в Конституцията (чл. 42, ал. 2, във вр. с ал. 1 на същата разпоредба).

Предвид изложеното, моля да прогласите нищожността на решение № 350-НС на ЦИК от 30.06.2021 г. в атакуваната му част поради липса на компетентност на издателя на акта, а при условията на евентуалност – да отмените същото като материално незаконосъобразно и издадено при превратно упражняване на власт.

Приложения: съгласно текста.

02.07.2021 г.

София

С уважение,

/А. К

